

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (четвърти състав)

12 март 2007 година *

По дело Т-417/04

Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia, за който се явяват адв. E. Bevilacqua и адв. F. Capelli, avocats,

жалбоподател,

срещу

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н L. Visaggio и г-жа E. Righini, в качеството на представители,

ответник,

подпомагана от

Република Унгария, за която се явява г-н P. Gottfried, в качеството на представител,

* Език на производството: италиански.

с предмет искане за отмяна на разпоредбата, която ограничава до 31 март 2007 г. правото на използване на наименованието „Tosai friulano“, включена под формата на обяснителна бележка в точка 103 от приложение I към Регламент (ЕО) № 1429/2004 на Комисията от 9 август 2004 година за изменение на Регламент (ЕО) № 753/2002 за определяне на някои правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета по отношение на описанието, обозначаването, представянето и защитата на някои лозаровинарски продукти (ОВ L 263, стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 59, стр. 161),

**ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪДНА
ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (четвърти състав),**

състоящ се от: г-н Н. Legal, председател, г-н V. Vadapalas и г-н N. Wahl, съдии,
секретар: г-н E. Coulon,

постанови настоящото

Определение

Правна уредба

- ¹ В член 19 от Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно общата организация на пазара на вино (ОВ L 179, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 28, стр. 190, наричан по-нататък „Основен регламент“), приложим считано от 1 август 2000 г., се

предвижда, че „[Д]ържавите-членки трябва да класифицират сортове лози за производство на вино“ и че в класификацията си те „посочват сортовете лози, годни за производството на всяко от качествените вина, произведени в определен район, произведени на територията им“.

- 2 В своите членове 47—53 и в приложения VII и VIII към него, Основният регламент излага общносттата правна уредба, приложима по отношение на описанието, обозначаването, представянето и защитата на някои лозаровинарски продукти.
- 3 Член 47, параграф 1 от Основния регламент предвижда:

„Правилата относно описанието, обозначението и представянето на някои продукти, обхванати от настоящия регламент, както и тези за защитата на някои указания, наименования и понятия, фигурират в настоящата глава и приложения VII и VIII [...]“

- 4 Съгласно член 50 от Основния регламент:

„1. Държавите-членки предприемат всички необходими мерки, позволяващи на заинтересованите лица да предотвратят, при условията, определени в член 23 и член 24 от Споразумението относно свързаните с търговията аспекти на правата на интелектуалната собственост, употребата на територията на Общността на географско указание, добавено към продуктите, посочени в член 1, параграф 2, буква б), за продукти, които не произхождат от мястото, посочено от географското указание, дори в случаите, когато е посочен истинският произход на стоките или географското указание се използва в превод или е придружено от понятия като „вид“, „тип“, „стил“, „имитация“ или други подобни.

2. За целите на настоящия член под „географски указания“ се разбират указания, които идентифицират даден продукт като произхождащ от територията на трета страна, която е член на Световната търговска организация, или от район или местност на тази територия, когато определено качество, репутация или друга характерна особеност на продукта могат да се припишат в голяма степен на това географско място [на] произход.

[...]“

5 Член 52, параграф 1 от Основния регламент гласи:

„1. Ако една държава-членка даде наименованието на определен район за обозначаване на качествено вино, произведено в определен район, както и, където е приложимо, на вино, предназначено за преработката му в качествено вино, произведено в определен район, то това наименование не може да се използва за обозначаване на продукти от лозаро-винарския сектор, които не са произведени в този район и/или за които това име не е дадено, съгласно приложимото общностно и национално законодателство [...]

Без да се засягат разпоредбите на Общността относно специално определените типове качествени вина, произведени в определен район, държавите-членки могат да приемат, съобразно посочените производствени условия, името на определения район да се съчетае с уточнение относно технологичните правила на производство или типа продукт, или с наименованието на сорта лоза, или негов синоним [...]

- 6 Приложение VII, точка Б, параграф 1 от Основния регламент посочва незадължителните указания, които могат да фигурират на етикета на вината. В него се предвижда, че:

„Етикетирането на продуктите, произведени в Общността, може да се допълни от следните указания при условия, които трябва да се приемат:

[...]

- б) за трапезните вина с географско наименование за произход и качествените вина, произведени в определен район:

[...]

— наименованието на един или повече сортове лози [...]"

- 7 В приложение VII, точка Ж, параграф 3 от Основния регламент се посочва:

„Всяка държава-членка осигурява контрола и защитата на качествените вина, произведени в определен район, и на трапезните вина с географско указание, да бъдат пласирани в съответствие с настоящия регламент [да се чете „... трапезните вина с географско указание, пласирани в съответствие с настоящия регламент“].“

- 8 Изпълнението на Основния регламент е осигурено чрез Регламент (ЕО) № 753/2002 на Комисията от 29 април 2002 година относно определяне на някои правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета по отношение на описанието, обозначаването, представянето и защитата на определени лозаро-винарски продукти (ОВ L 118, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 43, стр. 3). Регламент № 753/2002 е приложим считано от 1 август 2003 г.
- 9 Член 19 от Регламент № 753/2002, озаглавен „Указание относно сортовете грозде“, предвижда:

„1. Наименованията на сортове грозде, използвани за произвеждането на трапезно вино с географско указание или на качествено вино от определен район, или съответно техните синоними, може да бъде представено върху етикета на въпросните вина, при условие че:

[...]

- в) името на сорта или на един от неговите синоними не включва географско указание, използвано за означаването на качествено вино от определен район или на трапезно вино, или на вносно вино, включени в списъците на споразуменията, сключени между трети страни и Общността и, когато се придружава от географски термин, фигурира върху етикета без този географски термин;

[...]

2. Чрез дерогация от параграф 1, буква в):

- а) наименованието на даден сорт грозде или един от неговите синоними, което включва географско указание, може да бъде представено върху етикета на вино с такова географско указание;
- б) наименованията на сортовете грозде и техните синоними, представени в приложение II, могат да бъдат използвани съгласно действащите национални и общностни правила към датата на влизане в сила на настоящия регламент [...]"

- 10 Приложение II към Регламент № 753/2002, озаглавено „Списък на сортовете грозде или на техните синоними, които включват географско указание и които могат да фигурират върху етикетите на вината в съответствие с член 19, параграф 2“, посочва по-специално, по отношение на Италия, наименованието „Tocai friulano, Tocai italico“. Съгласно бележка под линия във връзка с това наименование, „[н]аименованието „Tocai friulano“ и неговият синоним „Tocai italico“ могат да бъдат използвани през преходен период до 31 март 2007 г.“
- 11 Регламент № 753/2002 е изменен вследствие на присъединяването към Европейския съюз на 1 май 2004 г. на десет нови държави-членки, сред които и Република Унгария, с Регламент (ЕО) № 1429/2004 на Комисията от 9 август 2004 година за изменение на Регламент № 753/2002 (ОВ L 263, стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 59, стр. 161, наричан по-нататък „Обжалваният регламент“). Обжалваният регламент е приложим считано от 1 май 2004 г.
- 12 Член 19 от Регламент № 753/2002, цитиран по-горе, не е изменен. Приложение II към посочения регламент също не е изменено по същество, що се отнася до наименованието „Tocai friulano, Tocai italico“.

- 13 Всъщност от това приложение, така както е изменено съгласно приложение I към Обжалвания регламент, е видно, че сред посочените в него сортове грозде или техните синоними по отношение на Италия са включени наименованията „Tosai friulano“, в точка 103, и „Tosai italico“, в точка 104. По отношение на „Tosai friulano“ с nota bene е отбелязано, че „[н]аименованието „Tosai friulano“ може да се използва само за качествени вина, произведени в определен регион, които са с произход регионите Венето и Фриули, в рамките на преходен период до 31 март 2007 г.“. Що се отнася до „Tosai italico“, отново с nota bene е посочено, че „[с]инонимът „Tosai italico“ може да се използва само за качествени вина, произведени в определен регион, които са с произход регионите Венето и Фриули, в рамките на преходен период до 31 март 2007 г.“
- 14 Аналогично наименование, придружено от същата преходна мярка, се съдържа в точка 105 от приложение I, отнасяща се до Франция, във връзка с името на сорта „Tokay Pinot gris“, за който също с nota bene е предвидено, че „[с]инонимът „Tokay Pinot gris“ може да се използва само за качествени вина, произведени в определен регион, които са с произход департаментите Долен Рейн и Горен Рейн, в рамките на преходен период до 31 март 2007 г.“
- 15 От целия текст на приложение I към Обжалвания регламент е видно, че такава разпоредба за забрана на използването на някои имена на сортове или на техните синоними след 31 март 2007 г. е предвидена само по отношение на горепосочените три наименования.

Производство и искания на страните

- 16 На 15 октомври 2004 г. Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia [Автономен регион Friuli-Venezia Giulia] подава настоящата жалба в секретариата на Първоинстанционния съд.

- 17 С отделен акт, внесен в секретариата на Първоинстанционния съд на 27 януари 2005 г., Комисията прави възражение за недопустимост на основание член 114, параграф 1 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд.
- 18 С определение от 21 февруари 2005 г. председателят на четвърти състав на Първоинстанционния съд допуска Република Унгария да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Комисията.
- 19 На 30 март 2005 г. жалбоподателят представя своето становище по направеното от Комисията възражение за недопустимост.
- 20 Република Унгария представя писмено становище при встъпване на 13 април 2005 г.
- 21 Комисията и жалбоподателят представят своите становища в отговор на становището при встъпване на Република Унгария съответно на 24 и на 29 юни 2005 г.
- 22 Със своята жалба Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia иска от Първоинстанционния съд:

— да обяви жалбата за допустима,

— да отмени разпоредбата, която ограничава до 31 март 2007 г. правото на използване на наименованието „Gosai friulano“, включена под формата на обяснителна бележка към точка 103 от приложение I към Обжалвания регламент,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

23 Със своето възражение за недопустимост Комисията иска от Първоинстанционния съд:

— да отхвърли жалбата като недопустима,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

24 Със своето писмено становище при встъпване Република Унгария иска от Първоинстанционния съд:

— да отхвърли жалбата като недопустима,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 25 По силата на член 114, параграф 1 от Процедурния правилник, ако някоя от страните поиска това, Първоинстанционният съд може да се произнесе по възражението за недопустимост, без да разглежда спора по същество. Съгласно параграф 3 от същия член производството преминава в устна фаза, освен ако Първоинстанционният съд не реши друго. В конкретния случай Първоинстанционният съд счита, че е достатъчно осведомен от доказателствата по преписката и не е необходимо откриване на устната фаза на производството.

Доводи на страните

- 26 Комисията поддържа, че Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia не е лично засегната, по смисъла на член 230, параграф 4 ЕО, от Обжалвания регламент.
- 27 Тя твърди, че този регламент, и по-специално точка 103 от приложение I, съдържа общи и абстрактни правила, че негови адресати са всички икономически оператори, които упражняват дейността си в секторите на производството и търговията с вино, тоест общо и абстрактно определени лица, и че следователно той е от общ нормативен характер.
- 28 Според Комисията дори да се установи, че самият жалбоподател е производител на вино „Tosai friulano“, това обстоятелство не било достатъчно, за да се приеме, че Обжалваният регламент го засяга лично. Всъщност фактът, че даден нормативен акт може да има различни конкретни последици за

различните правни субекти, спрямо които се прилага, не можел да отграничи тези субекти от останалите засегнати оператори, при положение че актът се прилага на основание на обективно определено положение.

- 29 Комисията твърди, че макар жалбоподателят да се позовава на функцията на колективна марка, която изпълнявало наименованието „Tosai friulano“, той не можел да претендира, че е юридическият притежател на тази марка. Следователно делото, по което е произнесено Решение на Съда от 18 май 1994 г. по дело Codorniu/Съвет (С-309/89, Recueil, стр. I-1853), било ирелевантно за настоящия спор. Комисията поддържа също, че наименованието „Tosai friulano“ не представлява географско указание, а само наименование на сорт лоза и че не е обхванато от правата на индустриална и търговска собственост, за разлика от наименованията за произход. В случая не се прилагали нито Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост от 20 март 1883 г., нито Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост (наричано по-нататък „ТРИПС“), сключено в рамките на Световната търговска организация (ОВ L 336, 1994 г., стр. 214; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 228).
- 30 Ответникът поддържа, че Обжалваният регламент не представлява вмешателство в свободното упражняване на местната компетентност на жалбоподателя, по-специално в сектора на земеделието, защото в Италия компетентността в областта на наименованията за произход на вината принадлежи на държавата, а не на регионите, което се доказва от обстоятелството, че релевантното национално законодателство, което възпроизвежда ограничението във времето за използването на наименованието „Tosai friulano“, е било прието с акт на държавата. По-нататък Комисията посочва, че в областта на общата организация на земеделските пазари намесата на държавите-членки е ограничена от общностната правна уредба и дори да се допусне, че националното право дава възможност на жалбоподателя да регламентира използването на наименованието на въпросния сорт лоза, неговата компетентност щяла да е подчинена на спазването на общностното право. Освен това обстоятелството, че прилагането на общностен акт може да засегне социално-икономическите условия на територията на субдържавна териториална единица, не било достатъчно, за да се приеме, че последната е лично засегната от съответния акт.

- 31 На последно място Комисията поддържа, че ефективната съдебна защита е гарантирана, доколкото законосъобразността на спорния регламент можела да се оспори косвено, чрез обжалване на свързаните с него национални актове, при което националният съд може да сезира Съда с преюдициално запитване, какъвто е бил вече случаят по отношение на наименованието „Toscai friulano“.
- 32 Република Унгария, която поддържа посочените от Комисията доводи във възражението си за недопустимост, посочва освен това, че разпоредбата от Обжалвания регламент, чиято отмяна се иска, вече се е съдържала в същия вид в Регламент № 753/2002, по отношение на който срокът за подаване на жалба за отмяна е изтекъл.
- 33 Още повече, не бил доказан пряк интерес на жалбоподателя от отмяната на Обжалвания регламент, тъй като последният признавал право на използване на всяко наименование на сорт лоза на държавите, а не на техните административно-териториални подразделения. Следователно, обжалваната разпоредба не създавала нито права, нито задължения за италианските региони.
- 34 Липсата на личен интерес на жалбоподателя се доказвала също от обстоятелството, че той не бил единственото заинтересовано лице от спорното ограничение във времето, тъй като такава мярка се прилага и по отношение на френските производители на вино за сорта лоза „Tokay Pinot gris“.
- 35 Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia поддържа, че жалбата му е допустима.
- 36 Той твърди, че е пряко засегнат от обжалваната разпоредба, тъй като тя се прилага пряко, като не оставя никакво право на преценка на органите, които отговарят за приемането на необходимите мерки за нейното прилагане, и

посочва изрично наименованието „Tosai friulano“, чието използване ограничава във времето. Жалбоподателят имал обаче пряк интерес от запазването на това наименование като производител на грозде от въпросния сорт лоза и поради обстоятелството, че обозначеното с това наименование вино се произвежда от грозде, изцяло добито на неговата територия, и представлява значителна част от производството на вино в региона.

- 37 Жалбоподателят твърди, че е лично засегнат от обжалваната разпоредба, като собственик на експериментално лозе и производител на сорта лоза „Tosai friulano“, по подобряването на който той продължава да работи, и че обстоятелствата по делото Codorniu можели да бъдат отъждествени с тези в дадения случай. Той твърди, че Основният регламент позволява на държавите-членки да допълнят определено географско указание, като добавят към него наименованието на сорт лоза, което било направено в Италия по отношение на наименованието „Tosai friulano“, и че следователно наименованието на сорта лоза било съществен елемент от географското указание, който можел да обозначи определено вино. По-нататък, наименованието на сорт лоза представлявало имущество, чиято особена икономическа и търговска стойност била призната от международното право, в частност от ТРИПС.
- 38 Обжалваната разпоредба засягала икономическите интереси на производителите на вино „Tosai friulano“ от региона — жалбоподател, чиято защита била законоустановено задължение на последния. Освен това тази вреда засягала само Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia — единственият регион, където се произвежда този сорт лоза. Следователно жалбоподателят имал особен интерес от запазването на наименованието — предмет на спора, което представлявало достойние на неговата територия както от икономическа, така и от социална гледна точка.
- 39 Жалбоподателят поддържа също, че е лично засегнат в качеството си на автономна институция с изключителна законодателна компетентност в областта на земеделието съгласно италианската Конституция, която му признавала правото да изменя националната правна уредба в областите, които

са включени в рамките на неговата компетентност, когато намери това за необходимо. Той посочва, че на регионите — които още от 1963 г. имали консултативна компетентност по отношение на вписването на вината в националния регистър на сортовете лози — въз основа на Регламент (ЕО) № 2389/89 на Съвета от 24 юли 1989 г. относно общите правила за класифициране на сортовете лози (ОВ L 232, стр. 1) е предоставена компетентност да посочват видовете лози, които ще се отглеждат на тяхна територия.

- 40 По-нататък жалбоподателят твърди, че Първоинстанционният съд бил признал в Решение от 15 юни 1999 г. по дело Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia/Комисия (T-288/97, Recueil, стр. II-1871, точки 31 и 41), че трябва да се предостави подходяща съдебна защита, по-специално на публичноправен субект, който притежава необходимото качество на юридическо лице и който е лично и пряко засегнат от общностен акт, когато последният му пречи да упражнява по свое усмотрение собствената си компетентност.
- 41 Освен това, жалбоподателят твърди, че следва да се вземе предвид проектът на Договор за създаване на Конституция за Европа, който предвижда изменение на член 230, четвърта алинея ЕО, тъй като новата редакция на тази разпоредба вече не поставяла изискване с оглед допустимостта на подадените жалби срещу общностни актове, които засягат пряко жалбоподателите, последните да бъдат също така лично засегнати от тях.
- 42 По отношение на довода на Република Унгария относно просрочването на жалбата, жалбоподателят отбелязва, че самият ответник не е направил възражение за недопустимост на това основание. Той твърди, че ограничението във времето за използването на наименованието „Tosai friulano“, което се е съдържало в Регламент № 753/2002, се е основавало на споразумението относно виното, сключено между Общността и Република Унгария, чиято действителност той е оспорил в рамките на производството по постановяване на преюдициално заключение, по което е произнесено Решение на Съда от 12 май 2005 г. по дело Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia и ERSА (C-347/03, Recueil, стр. I-3785). Следователно оспорването на горепосочения регламент щяло да бъде лишено от смисъл, доколкото той се основавал на международно

споразумение. При все това, положението се променило коренно след присъединяването на встъпилата страна към Европейския съюз, тъй като договорот за присъединяване отменил по-ранните споразумения и при липса на изрична дерогация в посочения договор се прилагало само общото право на Общността.

Съображения на Първоинстанционния съд

- 43 Съгласно член 230, четвърта алинея ЕО „[в]сяко физическо или юридическо лице може [...] да заведе иск срещу [...] решение, което въпреки формата си на регламент [...], го засяга пряко и лично“.

По естеството на обжалваната разпоредба

- 44 Според постоянната съдебна практика разграничителният критерий между регламент и решение трябва да се търси в това дали въпросният акт има общо приложение или не (Решение на Съда от 14 декември 1962 г. по дело *Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes* и др./Съвет, 16/62 и 17/62, *Recueil*, стр. 901 и 918 и Решение на Първоинстанционния съд от 3 февруари 2005 г. по дело *Comafrika* и *Dole Fresh Fruit Europe*/Комисия, T-139/01, *Recueil*, стр. II-409, точка 87). Актът има общо приложение, ако се прилага към обективно определени положения и ако поражда правни последици спрямо посочени по абстрактен начин категории лица (Решение по дело *Comafrika et Dole Fresh Fruit Europe*/Комисия, посочено по-горе, точка 87; вж. също в този смисъл Решение на Съда от 21 ноември 1989 г. по дело *Usines coopératives de déshydratation du Vexin* и др./Комисия, C-244/88, *Recueil*, стр. 3811, точка 13).
- 45 В настоящия случай, разпоредбата от Обжалвания регламент, чиято отменя иска жалбоподателят, а именно обяснителната бележка, която съдържа ограничение във времето за използването на наименованието „Tosai friulano“, посочена в точка 103 от приложение I към този регламент, предвижда, че „[н]аименованието „Tosai friulano“ може да се използва само за качествени вина, произведени в определен регион, които са с произход регионите Венето

и Фриули, в рамките на преходен период до 31 март 2007 г.“. Тази разпоредба е включена в приложение, озаглавено „Списък с видовете вина [да се чете „на сортовете лози“] или техните синоними, които включват географски указания и които могат да фигурират върху етикетите на вината, в съответствие с член 19, параграф 2 [от Регламент № 753/2002]“. Това приложение включва две графи, първата от които посочва наименованията на сортовете лози или на техните синоними, а втората посочва за всяко от наименованията от първата графа страната или страните, които могат да го използват. Приложението посочва 122 наименования на сортове лози или на техни синоними и съдържа обяснителна бележка, която предвижда три случая на ограничаване на правото на използване на наименованието. От приложението е видно, че ограничението във времето на използването на наименованието „Tosai friulano“ се отнася също, в точка 104, за неговия синоним „Tosai italico“ и че същото ограничение във времето е предвидено в точка 105 за наименованието „Tokay Pinot gris“, което представлява интерес за Франция. За другите 119 наименования или синоними извън трите посочени по-горе не е предвидено такова ограничение на правото на използването им.

46 Следователно обжалваната разпоредба е част от обща правна уредба, предназначена да определи правилата за използване на наименованията на сортовете лози или техните синоними, които включват географски указания, с оглед на защитата на някои лозаро-винарски продукти на цялата територия на Европейската общност. Тази правна уредба се отнася за обективно определени положения. Последните се изразяват в посочените 122 случая, при които наименованията на сортовете лози или техните синоними могат чрез дерогация да фигурират върху етикетите на вината. В контекста на член 19, параграф 2, буква б) от Регламент № 753/2002, приложение II към него — в редакцията му след изменението с приложение I към Обжалвания регламент — предвижда три случая на ограничаване във времето на използването на наименование, сред които е разпоредбата, чиято отмяна се иска от жалбоподателя.

47 Тази разпоредба се прилага за всички земеделски и други производители и търговци — настоящи и бъдещи — които са заинтересовани от използването на наименованието, за което тя се отнася. Тя се вписва в общата рамка на разпоредбите, свързани с описанието, обозначаването, представянето и защитата на някои лозаро-винарски продукти, установена от Обжалвания регламент, който се прилага за всички оператори и за всички административно-териториални единици на Европейската общност.

- 48 Следователно при отчитане на обективно определени положения, общностната правна уредба предвижда ограничаване във времето на използването на някои наименования на сортове лози или на техни синоними, като в настоящата хипотеза тази уредба — пораждаща правни последици спрямо посочени по общ и абстрактен начин категории лица — се прилага в три случая (вж. в този смисъл Решение на Съда от 31 май 2001 г. по дело *Sadam Zuccherifici* и др./Съвет, C-41/99 P, Recueil, стр. I-4239, точка 25).
- 49 Съдът вече е приел, че ограничения или дерогации с временен характер (Решение на Съда от 11 юли 1968 г. по дело *Zuckerfabrik Watenstedt*/Съвет, 6/68, Recueil, стр. 595 и 605 и Решение на Съда от 16 април 1970 г. по дело *Compagnie française commerciale et financière*/Комисия, 64/69, Recueil, стр. 221, точки 12—15) или които се отнасят за определена територия (Решение от 18 януари 1979 г. по дело *Société des usines de Beauport* и др./Съвет, 103/78—109/78, Recueil, стр. 17, точки 15—19), включени в текста, са неразделна част от разпоредбите като цяло, в които се съдържат, и притежават техния общ характер, освен в случай на злоупотреба с власт (Решение на Съда от 29 юни 1993 г. по дело *Гибралтар*/Съвет, C-298/89, Recueil, стр. I-3605, точка 18).
- 50 Общият характер на обжалваната разпоредба се потвърждава и от обстоятелството, че мярка със същите правни последици като ограничаването във времето, наложено за използването на наименованието „*Tosai friulano*“, е предвидена за друго наименование на сорт лоза, а именно „*Tokay Pinot gris*“ — ограничение, което засяга по обективно сходен начин френския регион Алзас (вж. в този смисъл Решение на Съда от 10 април 2003 г. по дело *Комисия/ Nederlandse Antillen*, C-142/00 P, Recueil, стр. I-3483, точки 60—63).
- 51 Така, обжалваната разпоредба представлява мярка с общо приложение по смисъла на член 249, втора алинея ЕО и следователно е мярка с нормативен характер.

По личното засягане на жалбоподателя

- 52 Според съдебната практика, не е изключено определена разпоредба, която по своя обхват и естество е от нормативен характер, тъй като се прилага спрямо всички заинтересовани икономически оператори, да може да засяга лично някои от тях. Такъв е случаят, когато въпросният акт засяга физическо или юридическо лице поради някои качества, които са му присъщи, или поради фактическо положение, което го разграничава от останалите лица и така го индивидуализира по начин, сходен с индивидуализирането на адресата на решение (вж. Решение на Съда по дело *Codorníu/Съвет*, посочено по-горе, точки 19 и 20 и Решение на Съда от 25 юли 2002 г. по дело *Unión de Pequeños Agricultores/Съвет*, C-50/00 P, Recueil, стр. I-6677, точка 36 и цитираната съдебна практика).
- 53 В настоящия случай *Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia* се позовава, на първо място, на качеството си на собственик на експериментални лозя, които произвеждат сорта лоза „*Tocai friulano*“, и на релевантността на съдебната практика по дело *Codorníu* предвид на икономическата и търговска стойност на въпросния сорт лоза, който имал функцията на „колективна марка“ и бил признат от международното право, в частност от ТРИПС.
- 54 Твърдяното от жалбоподателя качество на производител не позволява да се приеме, че той е индивидуализиран по начин, сходен с индивидуализирането на адресат на решение. Според постоянната съдебна практика общото приложение, а следователно и нормативният характер на даден акт, не се поставят под съмнение от възможността да се определи с повече или по-малка степен на точност броят или дори самоличността на правните субекти, спрямо които той се прилага в определен момент, доколкото прилагането се извършва на основание на обективно правно или фактическо положение, определено от акта във връзка с целта му (вж. Решение по дело *Codorníu/Съвет*, посочено по-горе, точка 18 и Решение по дело *Sadam Zuccherifici* и др./Съвет, посочено по-горе, точка 29).

- 55 Следва да се отбележи, че забраната за използването на наименованието „Tosca friulano“ след 31 март 2007 г. се прилага общо и за неопределен период от време по отношение на всички засегнати икономически оператори, а именно производителите на този сорт лоза и производителите и търговците на възпросното вино.
- 56 Освен това обстоятелството, че даден регламент засяга правното положение на частно лице, не е достатъчно за отличаването на това лице (Определение на Първоинстанционния съд от 2 април 2004 г. по дело Gonnelli и AIFO/Комисия, T-231/02, Recueil, стр. II-1051, точка 38).
- 57 При все това, макар разпоредбата на приложение I към Обжалвания регламент, чиято отмяна се иска от жалбоподателя, да може да предизвика значителни икономически последици за италианските производители на „Tosca friulano“, сред които е Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia, същото приложение съдържа напълно идентична разпоредба по отношение на „Tokay Pinot gris“, която води до сходни последици за съответните френски производители, като и в двата случая е предвидено ограничение във времето на правото на използване на наименование на сорт лоза, което включва един и същ краен срок (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Nederlandse Antillen, посочено по-горе, точка 77). Следователно последиците, които според жалбоподателя увреждат италианските производители, не могат да го индивидуализират по отношение на останалите засегнати икономически оператори.
- 58 При всички случаи фактът, че някои оператори са икономически по-засегнати от определен акт от своите конкуренти, не е достатъчен, за да се приеме, че те са лично засегнати от този акт (Определение на Първоинстанционния съд от 10 декември 2004 г. по дело EFfCI/Парламент и Съвет, T-196/03, Recueil, стр. II-4263, точка 47).
- 59 Освен това обстоятелствата в случая, по който е постановено Решение по дело Codorníu/Съвет, посочено по-горе, не могат да бъдат отъждествени с тези в дадения случай. По това дело жалбоподателят е бил възпрепятстван от

разпоредба с общо приложение да използва графична марка, която е регистрирал и използвал традиционно през дълъг период преди приемането на спорния регламент, така че с оглед на изключителното право, което произтича от регистрацията на марка, вследствие приемането на въпросния регламент той се е намирал в положение, което е напълно различно от това на всички други икономически оператори.

60 Настоящият случай не е такъв. От преписката и от самото писмено становище на жалбоподателя е видно, че по смисъла на общностната правна уредба, а впрочем и на националното законодателство, „Toscai friulano“ е наименованието на сорт лоза, което включва географско указание, но не представлява географско указание, което като такова попада в обхвата на правата на интелектуална собственост и се ползва от защита на това основание. Освен това при действието на правните норми, приложими преди влизането в сила на Обжалвания регламент, Съдът е приел, че наименованията „Toscai friulano“ и „Toscai italico“ не представляват географско указание, а име на сорт грозде или на сорт лоза, признати в Италия като годни за производство на определени качествени вина, произвеждани в определени райони, които се произвеждат на територията на държава-членка, докато унгарските вина, наречени „Tokaj“ или „Tokaji“, се обозначават с помощта на географско указание (Решение по дело Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia и ERSА, посочено по-горе, точки 92 и 94). Нито е установено, нито се твърди обаче, че правният статут на „Toscai friulano“ се е променил от тогава. Макар регионът да се позовава на факта, че лозата „Toscai friulano“ е култура, която се отглежда в Италия от много време, на нейната икономическа и социална стойност, както и на твърдяната ѝ функция на „колективна марка“, той не доказва по никакъв начин, че наименованието „Toscai friulano“ попада в обхвата на правата на индустриална и търговска собственост, нито в този на правото на интелектуална собственост. Позоваването на делото Cordoniu следователно е ирелевантно по отношение на настоящия спор.

61 Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia поддържа, на второ място, че има законово задължение да защитава икономическите интереси на производителите на вино „Toscai friulano“ и пояснява, че вредата, която щяла да му причини обжалваната разпоредба, засягала само него, тъй като въпросният сорт лоза се отглеждал само на неговата територия. В това отношение следва да се отбележи, че общият интерес на определен регион — като образувание, компетентно по икономическите и социалните въпроси на неговата територия — от постигане на благоприятен за икономическия му просперитет

резултат не може сам по себе си да бъде достатъчен, за да се приеме, че той е лично засегнат по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО (Решение по дело Комисия/Nederlandse Antillen, посочено по-горе, точка 69 и Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 7 юли 2004 г. по дело Região autónoma dos Açores/Съвет, T-37/04 R, Recueil, стр. II-2153, точка 118).

- 62 Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia твърди, на трето място, че като образувание, което разполага с компетентност в областта на земеделието на негова територия, той може да измени съответното национално законодателство, ако намери за необходимо, и че съгласно националното право е оправомощен също така да определя сортовете лози, които да се отглеждат на неговата територия. Във връзка с това е достатъчно да се отбележи, че разпределението на законодателните и регулаторни компетенции в държава-членка се урежда само от конституционното право на тази държава и че това е ирелевантно от гледна точка на преценката на евентуалното засягане на интересите на определена административно-териториална единица от мярка на общностното право. Всъщност в общностния правен ред държавните власти имат задачата да гарантират представляването на евентуални интереси, основани на защитата на националното законодателство, независимо от конституционната форма и териториалното устройство на съответната държава.
- 63 Освен това, законодателните и регулаторни правомощия, които евентуално може да притежава публичноправно юридическо лице на държава-членка, различно от самата държава, не могат сами по себе си да му предоставят личен интерес да иска отмяна на една или друга разпоредба на материалното общностно право, която не засяга обхвата на неговите компетенции, доколкото по принцип лицето, което притежава тези правомощия не ги упражнява в свой собствен интерес.
- 64 На последно място и за изчерпателност, твърденията на ищеца по отношение на разпределението на компетенциите в италианския конституционен ред не са убедителни, тъй като те не се отнасят за специфичния въпрос за правната уредба на наименованията за произход на вината. Комисията се позовава обаче — без становището ѝ по този въпрос да бъде оспорено — на съдебна практика на италианския Конституционен съд, според която компетентността в областта на наименованията за произход на вината принадлежи на

държавата, а не на регионите. Във всички случаи националната правна уредба относно използването на наименованието на сорта лоза „Tosai friulano“ е приета с акт на държавата, а именно с министерски декрет от 26 септември 2002 г., приложен към преписката от ответника.

65 Следователно регионът жалбоподател не може основателно да твърди, че обжалваната разпоредба го засяга, понеже засягала институционалните му компетенции.

66 От гореизложените съображения следва, че жалбоподателят не доказва, че е лично засегнат от съответната разпоредба от Обжалвания регламент, чиято отменя той иска.

67 Доводите на региона жалбоподател, изведени от изискванията за ефективна съдебна защита и от необходимостта от по-широко тълкуване на член 230, четвърта алинея ЕО, не могат да поставят под въпрос това заключение. В действителност Съдът е приел, че изискването за ефективна съдебна защита не може да доведе до отпадане на предвиденото в член 230, четвърта алинея ЕО условие лицето да бъде индивидуално засегнато (Решение по дело *Unión de Pequeños Agricultores/Съвет*, посочено по-горе, точка 44 и Решение на Съда от 1 април 2004 г. по дело *Комисия/Jégo-Quérelé*, C-263/02 P, Recueil, стр. I-3425, точка 36).

68 На последно място доводът, който жалбоподателят извежда от член III-365, параграф 4 от проекта за Договор за създаване на Конституция за Европа, не може да бъде взет предвид, тъй като този текст не е влязъл в сила.

- 69 От всички гореизложени съображения следва, че Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia не може да бъде приет за лично засегнат по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО от разпоредбата, която ограничава до 31 март 2007 г. правото на използване на наименованието „Tosai friulano“, включена под формата на обяснителна бележка в точка 103 от приложение I към Обжалвания регламент, и че следователно жалбата трябва да се отхвърли изцяло като недопустима, без да е необходимо съдът да се произнесе по основателността на другите основания за недопустимост, посочени от Република Унгария.

По съдебните разноски

- 70 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Жалбоподателят е загубил делото и следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с направеното от Комисията искане в този смисъл.
- 71 Съгласно член 87, параграф 4 от Процедурния правилник държавите-членки, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски. В настоящия случай Република Унгария, която е встъпила в производството в подкрепа на исканията на Комисията, понася собствените си съдебни разноски.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (четвърти състав)

определи:

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.**

- 2) **Жалбоподателят понася собствените си съдебно разноси, както и тези на Комисията.**

- 3) **Република Унгария понася собствените си съдебни разноси.**

Съставено в Люксембург на 12 март 2007 година.

Секретар

E. Coulon

Председател

H. Legal